מסילת ישרים — הקדמה

אָמַר הַמְחַבֵּר: הַחִבּוּר הַזֶּה לֹא חִבַּרְתִּיו לְלַמֵּד לִבְנֵי הָאָדָם אֶת אֲשֶׁר לֹא יָדָעוּ, אֶלָּא לְהַזְכִּירָם אֶת הַיָּדוּעַ לָהֶם כְּבָר וּמְפֻרְסָם אֶצְלָם פִּרְסוּם גָּדוֹל. כִּי לֹא תִמְצָא בְּרוֹב דְּבָרַי, אֶלָּא דְּבָרִים שֶׁרֹב בְּנֵי הָאָדָם יוֹדְעִים אוֹתָם וְלֹא מִסְתַּפְּקִים בָּהֶם כְּלָל.

אֶלָּא שֶׁכְּפִי רֹב פִּרְסוּמָם וּכְנֶגֶד מַה שֶּׁאֲמַתָּתָם גְּלוּיָה לַכֹּל, כָּךְ הַהֶעְלֵם מֵהֶם מָצוּי מְאֹד וְהַשְׁכָּחָה רַבָּה. עַל כֵּן אֵין הַתּוֹעֶלֶת הַנִּלְקָט מִזֶּה הַסֵּפֶר יֹצֵא מִן הַקְּרִיאָה בּוֹ פַּעַם אַחַת, כִּי כְּבָר אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא יִמְצָא הַקּוֹרֵא בְּשֻׂכְלוֹ חִדּוּשִׁים אַחַר קְרִיאָתוֹ שֶׁלֹּא הָיוּ בּוֹ לִפְנֵי קְרִיאָתוֹ, אֶלָּא מְעַט. אֲבָל הַתּוֹעֶלֶת יֹצֵא מִן הַחֲזָרָה עָלָיו וְהַהִתְמָדָה. כִּי יִזָּכְרוּ לוֹ הַדְּבָרִים הָאֱלֹהַּ הַנִּשְׁכָּחִים מִבְּנֵי הָאָדָם בְּטֶבַע, וְיָשִׂים אֶל לִבּוֹ חוֹבָתוֹ אֲשֶׁר הוּא מִתְעַלֵּם מִמֶּנָּה.

וְתִרְאֶה, אִם תִּתְבּוֹנֵן בַּהֹוֶה בְּרוֹב הָעוֹלָם, כִּי רֹב אַנְשֵׁי הַשֵּׂכֶל הַמָּהִיר וְהַפִּקְחִים הַחֲרִיפִים יָשִׂימוּ רֹב הִתְבּוֹנָנָם וְהִסְתַּכְּלוּתָם בְּדַקּוּת הַחָכְמוֹת וְעֹמֶק הָעִיּוּנִים אִישׁ אִישׁ כְּפִי נְטִיַּת שִׂכְלוֹ וְחִשְׁקוֹ הַטִּבְעִי.

כִּי יֵשׁ שֶׁיִּטְרְחוּ מְאֹד בְּמֶחְקַר הַבְּרִיאָה וְהַטֶּבַע, וַאֲחֵרִים יִתְּנוּ כָּל עִיּוּנָם לִתְכוּנָה וּלְהַנְדָּסָה, וַאֲחֵרִים לִמְלָאכוֹת. וַאֲחֵרִים יִכָּנְסוּ יוֹתֵר אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּהַיְנוּ, לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. מֵהֶם בְּפִלְפּוּלֵי הֲלָכוֹת, מֵהֶם בַּמִּדְרָשִׁים, מֵהֶם בְּפִסְקֵי הַדִּינִים.

אַךְ מְעַטִּים יִהְיוּ מִן הַמִּין הַזֶּה אֲשֶׁר יִקְבְּעוּ עִיּוּן וְלִמּוּד עַל עִנְיְנֵי שְׁלֵמוּת הָעֲבוֹדָה, עַל הָאַהֲבָה, עַל הַיִּרְאָה, עַל הַדְּבֵקוּת, וְעַל כָּל שְׁאָר חֶלְקֵי הַחֲסִידוּת. וְלֹא מִפְּנֵי שֶׁאֵין דְּבָרִים אֵלֶּה עִקָּרִים אֶצְלָם, כִּי אִם תִּשְׁאַל לָהֶם, כָּל אֶחָד יֹאמַר שֶׁזֶּהוּ הָעִקָּר הַגָּדוֹל. וְשֶׁלֹּא יְדָמֶה חָכָם, שֶׁיִּהְיֶה חָכָם בֶּאֱמֶת, שֶׁלֹּא יִתְבָּרְרוּ אֶצְלוֹ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

אַךְ מַה שֶּׁלֹּא יַרְבּוּ לְעַיֵּן עָלָיו הוּא מִפְּנֵי רֹב פִּרְסוּם הַדְּבָרִים וּפְשִׁיטוּתָם אֶצְלָם שֶׁלֹּא יֵרָאֶה לָהֶם צֹרֶךְ לְהוֹצִיא בְּעִיּוּנָם זְמַן רַב.

וְלֹא יִשָּׁאֵר לְמוּד הַדְּבָרִים הָאֱלֹהַּ וּקְרִיאַת הַסְּפָרִים מִזֶּה הַמִּין כִּי אִם אֵצֶל אוֹתָם שֶׁאֵין שִׂכְלָם כָּל כָּךְ דַּק וְקָרוֹב לִהְיוֹת גַּס.

שֶׁאֵלֶּה תִּרְאֶה אוֹתָם שׁוֹקְדִים עַל כָּל וָה וְלֹא יָזוּזוּ מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁלְּפִי הַמִּנְהָג הַנּוֹהֵג בָּעוֹלָם כְּשֶׁתִּרְאֶה אֶחָד מִתְחַסֵּד לֹא תוּכַל לִמְנַע מִלַּחְשֹׁד אוֹתוֹ לְגַס הַשֵּׂכֶל.

וְאוּלָם תּוֹלְדוֹת הַמִּנְהָג הַזֶּה רָעוֹת מְאֹד לַחֲכָמִים וּלְבֶלְתִּי חֲכָמִים, כִּי גּוֹרֵם שֶׁמַּאֲלֶה וּמֵאֵלֶּה יֶחְסַר הַחֲסִידוּת הָאֲמִתִּי וְיִהְיֶה יָקָר מְאֹד לִמְצוֹא אוֹתוֹ בָּעוֹלָם.

כִּי יֶחְסַר מִן הַחֲכָמִים לִמְעוֹט עִיּוּנָם בּוֹ, וְיֶחְסַר מִן הַבֶּלְתִּי חֲכָמִים לִמְעוֹט הַשָּׂגָתָם אוֹתוֹ.

עַד שֶׁיְּדַמּוּ רֹב בְּנֵי הָאָדָם שֶׁהַחֲסִידוּת תָּלוּי בַּאֲמִירַת מְזֻמּוֹרִים הַרְבֵּה וּוִדּוּיִים אֲרֻכִּים מְאֹד, צוֹמוֹת קָשִׁים, וּטְבִילוֹת קֶרַח וְשֶׁלֶג, כָּלָם דְּבָרִים אֲשֶׁר אֵין הַשֵּׂכֶל נָח בָּהֶם וְאֵין הַדַּעַת שׁוֹקְטָה.

וְהַחֲסִידוּת הָאֲמִתִּי הַנִּרְצֶה וְהַנֶּחְמָד, רָחוֹק מִצִּיּוּר שִׂכְלֵנוּ. כִּי וֶה דָּבָר פָּשׁוּט, מִלְּתָא דְּלָא רַמְיָא עַלֵּהּ דְּאֵינָשׁ, לָאו אַדַּעְתֵּהּ

וְאַף עַל פִּי שֶׁכְּבָר קִבּוּעִים בְּלֵב כָּל הָאָדָם הַיָּשָׁר הַתְחָלוֹתָיו וִיסוֹדוֹתָיו, אִם לֹא יַעֲסֹק בָּהֶם, יִרְאֶה פְּרָטָיו וְלֹא יַכִּירֵם, יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם וְלֹא יַרְגִּישׁ בָּם

רְאֵה כִּי אֵין דִּבְרֵי הַחֲסִידוּת וְעִנְיְנֵי הַיִּרְאָה וְהָאַהֲבָה וְטָהֳרַת הַלֵּב דְּבָרִים מְטֻבָּעִים בָּאָדָם עַד שֶׁלֹּא יְצְטָרְכוּ אֲמָצָעִים לְקָנוֹתָם. אֶלָּא יִמְצְאוּ אוֹתָם בְּנֵי הָאָדָם בְּעַצְמָם כְּמוֹ שֶׁיִּמְצְאוּ כָּל תְּנוּעוֹתֵיהֶם הַטִּבְעִיּוֹת כַּשָּׂנָה וְהַיְקִיצָה, הָרָעָב וְהַשֹּׂבַע, וְכָל שְׁאָר הַתְּנוּעוֹת הַחֲקוּקוֹת בְּטִבְעֵנוּ. אֶלָּא וַדַּאי שֶׁצְּרִיכִים הֵם לְאֻמָּצִים וּלְתַחְבּוּלוֹת לִקְנוֹת אוֹתָם.

וְלֹא יִבָּצְרוּ גַּם כֵּן מַפְסִידִים לָהֶם שֶׁיְּרַחִיקוּם מִן הָאָדָם, וְלֹא יַחְסְרוּ דְּרָכִים לְהַרְחִיק מַפְסִידֵיהֶם.

אִם כֵּן אֵפוֹא אֵיךְ לֹא יִצְטָרֵךְ לְהוֹצִיא זְמַן עַל הָעִיּוּן הַזֶּה לְדַעַת אֲמִתַּת הַדְּבָרִים וְלָדַעַת הַדֶּרֶךְ לִקְנוֹתָם וּלְקִיָּמָם. מֵאַיִן תָּבוֹא הַחָכְמָה הַזֹּאת בְּלֵב הָאָדָם אִם לֹא יְבַקְּשֶׁנָּה.

וְכֵיוָן שֶׁכְּבָר הִתְאַמֵּת אֵצֶל כָּל חָכָם צֹרֶךְ תְּמִימוּת הָעֲבוֹדָה וְחוֹבַת טָהֳרָתָהּ וְנִקְיוֹנָהּ שֶׁגּוֹלַת אֵלֶּה אֵינָהּ נִרְצֵית וַדַּאי כְּלָל, אֶלָּא נִמְאֶסֶת וּמִתְעָבֶת, כִּי כָל לְבָבוֹת דּוֹרֵשׁ ה' וְכָל יֵצֶר מַחֲשָׁבוֹת הוּא מֵבִין (דה"י א כח)

מָה נַּעֲנֶה בְּיוֹם תּוֹכֵחָה אִם הִתְרַשַּׁלְנוּ מִן הָעִיּוּן הַזֶּה וְהִנַּחְנוּ דָּבָר שֶׁהוּא כָּל כָּךְ מְסֻלָּל עָלֵינוּ שֶׁהוּא עִקַּר מָה ה' אֱלֹהֵינוּ שׁוֹאֵל מֵעִמָּנוּ

הֲיִתָּכֵן שֶׁיִּיגַע וְיַעֲמֹל שִׂכְלֵנוּ בַּחֲקִירוֹת אֲשֶׁר לֹא נִתְחַיַּבְנוּ בָּם, בְּפִלְפּוּלִים אֲשֶׁר לֹא יֵצֵא לָנוּ שׁוּם פְּרִי מֵהֶם וְדִינִים אֲשֶׁר אֵינָם שַׁיָּכִים לָנוּ, וּמָה שֶׁחַיָּבִים אָנוּ לְבוֹרְאֵנוּ חוֹבָה רַבָּה נַעֲזֹבֵהוּ לַהֶרְגֵּל וּנְנִיחֵהוּ לְמִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה

אִם לֹא נִסְתַּכֵּלְנוּ וְלֹא עֵינוּ מָה הִיא הַיִּרְאָה הָאֲמִתִּית וּמָה עֲנָפֶיהָ, אֵיךְ נִקְנֶה אוֹתָהּ וְאֵיךְ נִמָּלֵט מִן הַהֶבֶל הָעוֹלְמִי הַמְּשַׁכֵּחַ אוֹתָהּ מִלִּבֵּנוּ. הֲלֹא תִּשָּׁכַח וְתֵלֵךְ אע"פ שֶׁיָּדַעְנוּ חוֹבָתָהּ.

הָאַהֲבָה, כְּמוֹ כֵן, אִם לֹא נִשְׁתַּדֵּל לִקְבֹּעַ אוֹתָהּ בִּלְבָבֵנוּ בְּכֹחַ כָּל הָאֶמְצָעִים הַמַּגִּיעִים אוֹתָנוּ לָזֶה אֵיךְ נִמְצָאָהּ בָּנוּ

מֵאַיִן יָבוֹא הַדְּבֵקוּת וְהַהִתְלַהֲטוּת בְּנַפְשׁוֹתֵינוּ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְעִם תּוֹרָתוֹ אִם לֹא נְשִׂיָּה אֶל גְּדֻלָּתוֹ וְאֶל רוֹמְמוּתוֹ אֲשֶׁר יוֹלִיד בְּלִבֵּנוּ הַדְּבֵקוּת הַזֶּה.

אֵיךְ תִּטְהַר מַחְשַׁבְתֵּנוּ אִם לֹא נִשְׁתַּדֵּל לְנַקּוֹתָהּ מִן הַמּוּמִין שֶׁמַּטִּיל בָּהּ הַטֶּבַע הַגּוּפָנִי, וְהַמִּדּוֹת כֻּלָּם הַצְּרִיכוֹת כְּמוֹ כֵן תִּקּוּן וְהַיְשָׁרָה. מִי יְיַשֶּׁרֶם וּמִי יְתַקְּנֵם אִם לֹא נָשִׂים לֵב עֲלֵיהֶם וְלֹא נְדַקְדֵּק בַּדָּבָר דְּקְדּוּק גָּדוֹל.

הֲלֹא אִם עֵינוּ עַל הַדָּבָר עִיּוּן אֲמִתִּי, הָיֵינוּ מוֹצְאִים אוֹתוֹ עַל אֲמִתּוֹ וּמְטִיבִים לְעַצְמֵנוּ, וּמְלַמְּדִים אוֹתוֹ לַאֲחֵרִים וּמְטִיבִים לָהֶם גַּם כֵּן. הוּא מַה שֶּׁאָמַר שְׁלֹמֹה (משלי ב ד): אִם תְּבַקְשֶׁנָּה כַכֶּסֶף וְכַמַּטְמוֹנִים תַּחְפְּשֶׂנָּה, אָז תָּבִין יִרְאַת ה'.

אֵינוֹ אוֹמֵר אָז תָּבִין פִּילוֹסוֹפְיָה, אָז תָּבִין תְּכוּנָה, אָז תָּבִין רְפוּאָה, אָז תָּבִין דִּינִים, אָז תָּבִין הֲלָכוֹת, אֶלָּא אָז תָּבִין יִרְאַת ה'! הֲרֵי לְךָ, שֶׁלְּהָבִין הַיִּרְאָה צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ אוֹתָהּ כַּכֶּסֶף וּלְחַפֵּשׂ אוֹתָהּ כַּמַּטְמוֹנִים. הֲדֵי אֵפוֹא בְּמָה שֶׁמִּלְּמָד לָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וּבְמָה שֶׁמִּפְרָסָם אֵצֶל כָּל בֶּן דַּעַת דֶּרֶךְ כְּלָל?

אוֹ, הַנִּמְצָא וְמַן לְכָל שְׁאָר חֶלְקֵי הָעִיוּן וְלָעִיוּן הַזֶּה לֹא יִהְיֶה זְמַן.

לָמָּה לֹא יִקְבַּע אָדָם לְעַצְמוֹ עִתִּים לְפָחוֹת לַהִסְתַּכְּלוּת הַזֶּה אִם מָכְרָח הוּא בִּשְׁאָרִית זְמַנּוֹ לִפְנוֹת אֶל עִיּוּנִים אוֹ אֶל עֲסָקִים אֲחֵרִים.

וְהִנֵּה הַכָּתוּב אוֹמֵר (איוב כח, כח): הֵן יִרְאַת ה' הִיא חָכְמָה, וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זַ"ל (שבת לא): הֵן – אַחַת, שֶׁכֵּן בְּלָשׁוֹן יְוָנִי קוֹרִין לְאַחַת הֵן. הֲרֵי שֶׁהַיִּרְאָה הִיא חָכְמָה וְהִיא לְבַדָּהּ חָכְמָה, וּנְדַאי שֶׁאֵין נִקְרָא חָכְמָה מָה שֶׁאֵין בּוֹ עִיּוּן.

אַךְ הָאֱמֶת הִיא, כִּי עִיּוּן גָּדוֹל צָרִיךְ עַל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לָדַעַת אוֹתָם בֶּאֱמֶת וְלֹא עַל צַד הַדִּמְיוֹן וְהַסְבָרָה הַכּוֹזֶבֶת, כָּל שֶׁכֵּן לִקְנוֹת אוֹתָם וּלְהַשִּׂיגָם.

וּמִי שֶׁיִּתְבּוֹנֵן בָּם יִרְאֶה שֶׁאֵין הַחֲסִידוּת תָּלוּי בְּאוֹתָם הַדְּבָרִים שֶׁיַּחְשְׁבוּ הַמִּתְחַסְּדִים הַטִּפְּשִׁים, אֶלָּא בְּדִבְרֵי שְׂלֵמוּת אֱמִתִּי וְחָכְמָה רַבָּה

הוּא מָה שֶׁמִּשֶּׁה רַבֵּנוּ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם, מְלַמְּדֵנוּ בְּאָמְרוֹ (דברים י יב): וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ, כִּי אִם לְיִרְאָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ, לִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת ה' וְאֶת חֻקֹּתָיו.

כָּאן כָּלַל כָּל חֶלְקֵי שְׂלֵמוּת הָעֲבוֹדָה הַנִּרְצֵית לִשְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהֵם: הַיִּרְאָה, הַהֲלִיכָה בִּדְרָכָיו, הָאַהֲבָה, שְׂלֵמוּת הַלֵּב, וּשְׁמִירַת כָּל הַמִּצְוֹת.

הַיִּרְאָה הִיא יִרְאַת רוֹמְמוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּירָא מִלְּפָנָיו כְּמוֹ שֶׁיִּירָא מִלֶּךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא, וְיֵבוֹשׁ מִגְּדֻלָּתוֹ עַל כָּל תְּנוּעָה שֶׁהוּא בָּא לְהִתְנוֹעֵעַ, כָּל שֶׁכֵּן בְּדַבְּרוֹ לְפָנָיו בַּתְּפִלָּה אוֹ בְּעָסְקוֹ בְּתוֹרָתוֹ.

הַהֲלִיכָה בִּדְרָכָיו כּוֹלֵל כָּל עִנְיַן יֹשֶׁר הַמִּדּוֹת וְתִקּוּנָם. וְהוּא מָה שֶׁבֵּאֲרוּ זַ"ל (שבת קל"ג): מָה הוּא רַחוּם אַף אַתָּה רַחוּם וְכוּ'. וּכְלָל כָּל זֶה שֶׁיִּנְהַג הָאָדָם כָּל מִדּוֹתָיו וְכָל מִינֵי פְּעֻלּוֹתָיו עַל פִּי הַיֹּשֶׁר וְהַמּוּסָר.

וְכָלְלוּ חֲכָמֵינוּ זַ"ל (אבות פ"ב): כָּל שֶׁהִיא תִּפְאֶרֶת לְעוֹשֶׂיהָ וְתִפְאֶרֶת לוֹ מִן הָאָדָם, דְּהַיְנוּ: כָּל הַהוֹלֵךְ אֶל תַּכְלִית הַהֲטָבָה הָאֲמִתִּית, דְּהַיְנוּ, שֶׁתּוֹלַדְתָּהּ חִזּוּק הַתּוֹרָה וְתִקּוּן אַחְוַת הַמְּדִינוֹת.

הָאַהֲבָה: שֶׁיִּהְיֶה נִקְבַּע בְּלֵב הָאָדָם אַהֲבָה אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ עַד שֶׁתִּתְעוֹרֵר נַפְשׁוֹ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנָיו, כְּמוֹ שֶׁלִּבּוֹ מִתְעוֹרֵר לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, וְיִצְטַעֵר אִם חָסֵר זֶה מִצִּדּוֹ אוֹ מֵאֲחֵרִים וְיִקָּנֵא עַל זֶה וְיִשְׂמַח שִׂמְחָה רַבָּה בַּעֲשׂוֹתוֹ דָּבָר מִזֶּה.

שְׂלֵמוּת הַלֵּב הוּא: שֶׁתִּהְיֶה הָעֲבוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּטוֹהַר הַכַּוָּנָה, דְּהַיְנוּ לְתַכְלִית עֲבוֹדָתוֹ בִּלְבַד וְלֹא לְשׁוּם פִּנְיָה אַחֶרֶת.

וְנִכְלָל בָּזֶה שֶׁיִּהְיֶה שָׁלֵם בָּעֲבוֹדָה וְלֹא כְּפוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים אוֹ כְּעוֹשֶׂה מִצְוַת אֲנָשִׁים מִלְּמָדָה, אֶלָּא שֶׁיִּהְיֶה כָּל לִבּוֹ נָתוּן לָזֶה.

שְׁמִירַת כָּל הַמִּצְוֹת: כְּמִשְׁמָעוֹ, דְּהַיְנוּ: שְׁמִירַת כָּל הַמִּצְוֹת כֻּלָּן בְּכָל דִּקְדּוּקֵיהֶן וּתְנָאֵיהֶן.

וְהִנֵּה כָּל אֵלֶּה כְּלָלִים צְרִיכִים פֵּרוּשׁ גָּדוֹל. וּמָצָאתִי לַחֲכָמֵינוּ זַ"ל שֶׁכָּלְלוּ הַחֲלָקִים הָאֵלֶּה בְּסֵדֶר וְחִלּוּק אַחֵר יוֹתֵר פְּרָטִי וּמְסֻדָּר לְפִי הַהַדְרָגָה הַמְּצֻטָּרֶכֶת בָּהֶם לִקְנוֹת אוֹתָם עַל נָכוֹן. וְהוּא מָה שֶׁאָמְרוּ בַּבָּרַיְתָא, הוּבְאָה בִּמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים בַּשַּׁ"ס וְאֶחָד מֵהֶם בְּפֶרֶק לִפְנֵי אִידֵיהֶן (עבודה זרה דף כ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

מִכָּאן אָמַר רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר:

תּוֹרָה מְבִיאָה לִידֵי וְהִירוּת,

וְהִירוּת מְבִיאָה לִידֵי זְרִיזוּת,

זְרִיזוּת מְבִיאָה לִידֵי נְקִיּוּת,

נְקִיּוּת מְבִיאָה לִידֵי פְּרִישׁוּת,

פְּרִישׁוּת מְבִיאָה לִידֵי טָהֳרָה,

טָהֳרָה מְבִיאָה לִידֵי חֲסִידוּת,

חֲסִידוּת מְבִיאָה לִידֵי עֲנָוָה,

עֲנָוָה מְבִיאָה לִידֵי יִרְאַת חֵטְא,

יִרְאַת חֵטְא מְבִיאָה לִידֵי קְדֻשָּׁה,

קְדֻשָּׁה מְבִיאָה לִידֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ,

רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְבִיאָה לִידֵי תְּחִיַּת הַמֵּתִים.

וְהִנֵּה עַל פִּי הַבָּרַיְתָא הַזֹּאת הִסְכַּמְתִּי לְחַבֵּר חִבּוּרִי זֶה לְלַמֵּד לְעַצְמִי וּלְהַזְכִּיר לַאֲחֵרִים תְּנָאֵי הָעֲבוֹדָה הַשְּׁלֵמָה לְמַדְרֵגוֹתֵיהֶם. וַאֲבָאֵר בְּכָל אֶחָד מֵהֶם עִנְיָנָיו וַחֲלָקָיו אוֹ פְּרָטָיו, הַדֶּרֶךְ לִקְנוֹת אוֹתוֹ וּמָה הֵם מַפְסִידָיו, וְהַדֶּרֶךְ לְשָׁמֵר מֵהֶם. כִּי אֶקְרָא בּוֹ אֲנִי וְכָל מִי שֶׁיִּמְצָא בּוֹ נַחַת, לְמַעַן נִלְמַד לְיִרְאָה אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ וְלֹא תִּשָּׁכַח מִפִּינוּ חוֹבָתֵנוּ לְפָנָיו, וַאֲשֶׁר חָמְרִיּוּת הַטֶּבַע מִשְׁתַּדֵּל לְהָסִיר מִלִּבֵּנוּ הַקְּרִיאָה וְהַהִסְתַּכְּלוּת יַעֲלֶה עַל זִכְרוֹנֵנוּ וְיִעִירֵנוּ אֶל הַמְּצָוָה עָלֵינוּ.

וַה' יִהְיֶה בְּכִסְלֵנוּ וְיִשְׁמֹר רַגְלֵנוּ מִלָּכֶד. וְתִתְקַיֵּם בָּנוּ בַּקָּשַׁת הַמְשׁוֹרֵר הָאָהוּב לֵאלֹהָיו (תהלים פו): הוֹרֵנִי ה' דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.